

Celou cestu proto přemýšlel, co bude dělat. On nechtěl lidem ubližovat, chtěl jim pomáhat! Ale nevěděl jak. Až jednou pozdě večer se celý utrmácený zastavil u lesa. Napil se vody z malé studánky a na chvíli se posadil. Už se mu nechtělo jít dál, a proto se uložil ke spánku.

Ráno ho probudil ptačí zpěv. Otevřel oči a rozhlédl se kolem. Nedaleko uviděl malinkatou vesničku. Pod lesem se krčilo pár dřevěných chaloupek s doškovou střechou. Uprostřed návsi stály dva statky a malá kaplička. Na konci dědiny spatřil vodníček mlýn, kolem něhož protékal potok.

Lojzíkovi se tady hned zalíbilo.

Pomaloučku obešel celou dědinu a z povzdálí obhlížel mlýn. Za ním byla hluboká tůň a nad ní se skláněla stará vrba. Vodníček se dlouho nerozmýšlel.

